

„Dobrý start“

OBSAH

Mistrovství světa FCI – Rumunsko 2015	Jaroslav Novotný
Súčasná zdravotná problematika v chovoch	Miloslav Struhár
Poradna – Nesprávne	Ad Schaerlaeckens
Diskuse o Celostátním mistrovství	Jaroslav Novotný
Vyhlášení soutěže časopisu „Poštovní holub“	redakce IZ
Síla náhod	Ad Schaerlaeckens
Jablko nepadá daleko	Jaroslav Novotný
Informace z jednání FCI	Jaroslav Novotný
Orebský pohár	Jiří Šafranko
ZO Tábor oslavil 90 let spolku	Miroslav Cibulka
Malšice 2015 – setkání chovatelů	Václav Kasal

Mistrovství světa FCI – Rumunsko 2015

Každoroční mezinárodní akce „Mistrovství světa holoubat“ se letos uskuteční na západě Rumunska, přibližně 15 km severně od města Arad, v nové obci jménem Zimandu Nou. Krásný nový areál „**Columbodrom Arad**“ vybudovaný v roce 2011, je testovací stanice zařazená od roku 2012 do podniku FCI Racing pigeons Gran Prix s deklarovanou kapacitou 1.200 holoubat.

Od roku 2008 se holubi z České republiky pravidelně Mistrovství světa zúčastňují a úspěšné ročníky střídají ty neúspěšné. Na posledním MS v maďarském Vác vyhrál holub Veroniky Novákové dva přípravné závody a z těžkého finálového závodu si v MS do 25 let odnesl Jan Fuciman bronzovou medaili.

Pro letošní reprezentaci našeho svazu byl klíč výběru chovatelů, kteří mohli dodat holoubata do reprezentační kolekce, stejný jako v minulých letech. Pro Mistrovství světa se jednalo o vylosované mistry OS v závodech holoubat a v Mistrovství světa pro chovatele do 25 let bylo umožněno dodat holoubata mladým chovatelům, kteří se v Celostátním mistrovství do 25 let umístili do 15. místa. Možnost reprezentovat i letos někteří vyzvaní nevyužili, takže konečná podoba kolekce doznala proti předpokladu určitých malých změn. Národní svazy mohly dodat kolekce 25 holoubat plus 5 náhradníků pro finálový závod do obou mistrovství. Celkem tedy 60 holoubat, která měla být dodána do testovací stanice v době od 1. dubna do 31. května. Přeprava naší kolekce do Rumunska byla dohodnuta společně s polskými a slovenskými kolekcemi na 28.4.2015. Holoubata se proto soustředila v neděli 27.4. večer v Brně. Všechna byla ve velmi dobrém zdravotním stavu, vybavena doklady o původu a vakcinaci proti paramyxoviru. V pondělí dopoledne je již osvědčený „kurýr“ František Strachota odvezl do Nitry. V pondělí večer pak všechny tři kolekce převzali zástupci rumunského svazu a převezli do testovací stanice.

Všeobecné podmínky

Mistrovství světa FCI 2015 je otevřeno účasti všech národních týmů, jejichž země je členem FCI. Tým každé země je tvořen 25 holubů + 5 náhradníků (celkem 30 holubů), s kroužky 2015. Náhradníci budou zahrnuti do týmu, pokud budou před finále ztráty v prvním týmu.

Pořadatel poskytne aktuální informace o holubech na webové stránce:

<http://www.federatianationalacolumbofila.ro/worldchampionship>

Testovací stanice je vybavena kamerami, které umožňují sledování stavu holubů v reálném čase. Oceněno bude v obou soutěžích MS 1. – 3. místo v pořadí jednotlivců, kolekcí států a Eso holub (koeficienty ze všech pěti závodů)

Účastníci MS 2015 v kolekci ČMS CHPH

Chovatel	OS
Zeman Petr	Brno
Krejzek Rostislav	Český západ
Krotký Vladimír	Horácko
Snovická Lucie	Jižní Morava
Kraft Jan	Karlovy Vary
Dropa Julius	Lidice
Florián + Tomíček	Opava
Filipi Team	Pardubice
Hahnel Rudolf	Sever
Pyszko Karel + Radek	Třinec
Kubáček Lubomír	Uničov
Šafranko Jiří	Východočeská
Filip František	Vysočina
Kopeček Bohuslav	Znojmo

Chovatel	OS
NOVÁKOVÁ Veronika	Pardubice
KŘIVÁNEK Filip	Haná-Olomouc
SNOVICKÁ Lucie	Jižní Morava
ZELINA Matěj	Zlín
MATEJOVIE Jakub	Podoubraví
HUSAK Tomas	Středočeské
JANALÍK Josef, jun.	Zlín
ANTROPIUS Filip	Chomutov
MACHÁČ Marek	Valašsko
KONEČNÝ Pavel	Zlín
SPÁLOVSKÁ Veronika	Zlín
MAŇÁK Štěpán	Hodonín
MACHÁČ Patrik	Valašsko
PCHÁLEK Tomáš	Hlučín

Program závodů Mistrovství světa FCI:

1. Kiskunfelegyhaza	125 km	15.8.2015
2. Dabas	188 km	22.8.2015
3. Bicske	250 km	29.8.2015
4. Pannonhalma	315 km	05.9.2015
5. Sopron	405 km	12. září 2015 finálový závod

Mapa plánovaných startů

Jaroslav Novotný

Súčasná zdravotná problematika v chovoch poštových holubov

Často som sa zamýšľal, prečo chovatelia holubov používajú veterinárne medikamenty /hlavne antibiotiká/ u svojich holubov. Dôvod je jediný – chcú zvýšiť výkon u svojich holubov. Ak budeme skúmať, ako k tomu dospeli, je tu jednoduché vysvetlenie: v minulosti sa holuby chovali často v preplnených, zle postavených, zle vetraných holubníkoch. Keď chovateľ navštívil odborníka – veterinára a ten po klinickej obhliadke, eventuálne po laboratórnom vyšetrení naordinoval jeho holubom medikamenty – antibiotiká – okamžite sa zlepšil zdravotný stav a v konečnom dôsledku i výkon holubov. Veľakrát po liečení človeka alebo holubov /zvierat/, zostanú „dajaké“ lieky. Ak chovateľ mal potom v blízkej budúcnosti nejaký zdravotný problém s holubmi, obišiel veterinára a holubom aplikoval zvyšné lieky /antibiotiká/, prípadne aby zvýšil výkon u holubov a ono to začalo „fungovať“!!! Takéto zvyšovanie výkonu sa stalo „bežným zvykom“. U holubiarov, ktorí majú i teraz zlé zoohygienické pomery v holubníkoch - zle vetrané holubníky, prípadne zle postavené, vlhké i keď na oko sú pekné a moderné, prípadne preplnené – aplikácia antibiotík „funguje“. Ak by stále nepotláčali etiologické agens /baktérie, .../, nemali by pochopiteľne výsledky. Iní chovatelia používajú lieky neustále v domnení, že holuby ich stále potrebujú a bez nich by to „nešlo“ /lebo to robia ich kamaráti, ktorí sú majstri.../. Je zaužívané tzv. „preliečovanie“ holubov napr. na dýchací aparát alebo mláďatá, aby „niečo“ nedostali, prípadne pretekárov po sezóne. Holubiari si ani neuvedomujú, ako tým holubom škodia. Veterinárne biopreparáty /vakcíny/, antibiotiká – jednoducho sú pre holuby avšak v rukách odborníkov – veterinárov. Ak má chovateľ problém s holubmi, je potrebné, aby vyhľadal veterinára. Ten stanoví diagnózu a určí liečbu. Takisto chcem zdôrazniť, že vakcinovať holuby môže len veterinár.

V zahraničí je bežne zvykom /myslím tým vyspelé západné krajiny/, že holubiar navštívi veterinára v jeho ambulancii, ktorý vyšetří trus, prípadne vykoná patričné odbery na laboratórne vyšetrenie.

Po vyššie uvedenom by som sa chcel dostať k meritu veci a to aspoň v krátkosti osvetliť, čo sa odohráva v telách našich holubov. Začal by som mláďatami. Niektorí chovatelia vykonávajú tzv. „dýchačky“ - aplikujú antibiotiká mláďatám pred druhou vakcináciou proti pseudomoru. Prečo? Ak mláďatá nemajú žiadne dýchacie /respiračné/ problémy. Ak sa objavia dajaké dýchacie problémy, niekedy by stačilo odborne posúdiť vetranie. Zase treba zavolať veterinára a poradiť sa s ním... Stávajú sa prípady, keď po tzv. „preliečovacej“ kúre tetracyklínmi /bez odborných dôvodov/ sa holuby následne vakcinujú proti pseudomoru a za krátky čas majú klinické príznaky pseudomoru. Vyšetrením sa zistí, že holuby mali tak zničený /antibiotikami/ imunitný systém, že vôbec nezareagovali na antigén vakcíny. Veterinár by takúto chybu určite neurobil.

Častým podávaním antibiotík u holubov sa ničí imunitný systém, narušuje sa homeostáza /stálosť vnútorného prostredia/, pH, ničia sa kultúrne baktérie a tým sa otvára cesta pre patogénne /Salmonella spp./, resp. potenciálne patogénne /Escherichia coli/ baktérie, patogénne plesne, endoparazity /Spironucleus columbae, Trichomonas columbae, .../, vírusy, atď. Za veľmi krátku dobu potom môžeme pozorovať také klinické príznaky ako zvracanie, hnačky a samozrejme úhyny holúbät.

Ak sa vrátíme k dospelým holubom – pretekárom, kameňom úrazu býva tzv. preliečovanie antibiotikami v priebehu sezóny /pretekov/, i keď im nič nie je. Robí sa to preto, aby sa zničili patogénne baktérie, ktoré možno holuby „chytli“ v transportnom koši alebo na ceste domov. Výsledkom sú potom podivné straty holubov, alebo v lepšom prípade, obmieňanie celého pretekového tímu každé dva roky. Chovateľ to odôvodňuje tým, že holuby sú opotrebované z pretekov a že potrebujú novú, výbušnú krv, tzn. mladé, nové holuby. Tieto holuby sú skutočne opotrebované, avšak ani nie tak z dôvodu pretekania, ale z dôvodu neustálej aplikácie rôznych medikamentov, bez konzultácie s veterinárnym lekárom. Tento fenomén je možné následne vysvetliť. Je veľmi chybné, ak si niekto myslí, že výkon holuba robia v prvom rade svaly a krídla. Vôbec to nie je pravda. Výkon u holuba závisí v prvom rade od pečene /jej náležitý stav a následná okamžitá reakcia na potreby holuba/. To platí i u človeka, napr. u atlétov. O čo vlastne ide? Ak holuba vypustíme z pretekového /transportného/ koša, na to, aby sa mohol dostať domov, musí mať dostatok určitej pohotovej energie a energie uloženej v zásobách /ako auto naftu alebo

benzín/. U živočíchov je to glukóza, resp. živočíšny škrob – glykogén v pečeni. Keď holub letí, postupne sa glukóza mení na svalovú prácu a teplo, vzniká tam však i kyselina mliečna, ktorá musí byť premenená v pečeni na „uložiteľnú“ energiu v pečeni – glykogén. Spomínaný glykogén sa potom mení „rozkladá“ na glukózu, ktorú holub opäť využíva na svalovú prácu. Čo sa však stane, ak je pečeň stále atakovaná nejakými liekmi? Samozrejme, že na 100% nepracuje tak, ako by mala. Mimochodom, pečeň je najväčší detoxikačný orgán v tele /nielen u holuba, ale aj u človeka/. Nestačí potom metabolizovať spomínanú kyselinu mliečnu, pH krvi potom rýchlo „letí“ nadol. Následne začnú u holuba tvrdnúť prsné svaly, pretože nízke /kyslé/ pH krvi spôsobí prestup myoglobínu /bielkovina svalových snopcov/ do krvi a príde k silnému atakovaniu obličiek. Holub môže uhynúť, môže „spadnúť“ ako letí na pole, kde sa stane ľahkou korisťou pre líšky alebo túlavé mačky, ľahko ho chytí i pernatý predátor /jastrab/. V lepšom prípade priletí domov, avšak s väčším či menším oneskorením /podľa závažnosti jeho stavu/. Analogický stav sa môže stať, ak holub je zle pripravený na pretek /je príliš tučný alebo dostáva veľa bielkovín pred pretekom/. Veľa chovateľov sa potom čuduje, prečo sú také veľké straty u dospelých holubov alebo mláďat. Straty sú katastrofálne najmä vtedy, ak ja veľmi horúci deň alebo protivietor.

Resumé z vyššie napísaného je skutočnosť, že chovatelia sa vyhýbajú veterinárom, neuvážene aplikujú holubom rôzne medikamenty, zvlášť však antibiotiká, bez odborného opodstatnenia v presvedčení, že holubom zvýšia výkon.

Dôvodom na napísanie tohto článku je skutočnosť, aby sa chovatelia holubov zamysleli nad tým, čo sa odohráva v organizme holubov, ktoré chováme a všetci tak milujeme.

S práním zdravých holubov a úspechov na pretekoch poštových holubov

MVDr. Miloslav Struhár, Zohor

Nesprávně

Nečtou snad žádný holubářský časopis? Nebo přitom co dělají ani trochu nepřemýšlí? Mnohokrát se sám sebe takto ptám. Týká se to většinou chovatelů, kteří dosud netuší jak mají s léky správně zacházet.

Ad Schaerlaeckens

Je to přece jednoduché

Při jakékoliv kůře musí každý holub dostat odpovídající dávku léku. Při výpočtu dávkování počítá výrobce (veterinář) s normálním pitným režimem. To ale vůbec nemusí platit při velmi horkém, nebo naopak chladném počasí. V prvním případě pijí holubi abnormálně mnoho, v opačné zase málo. Ve vedrech mě vždycky udiví když se podívám do napáječky. „Už zase nemáte vodu?“ A také v zimě, když jsou holubi rozděleni: „Vůbec nic nepijete?“ Následkem tohoto rozdílného příjmu tekutin holubi dostanou léku velmi mnoho, nebo naopak málo. Nevím co je horší. Možná to druhé. A pak jsou tu také chovatelé, kteří moc nepřemýšlí, nebo se nezeptají veterináře jak lék správně rozpustit. Mnozí si myslí, že když se to dobře nerozpouští, tak se něco vymyslí. Dají lék do vlažné vody, nebo postaví napáječku na slunce. To je úplně špatně. Ve velmi krátké době je účinnost léku ztracena.

Skladování

Léky jsou u chovatelů velmi často špatně skladovány. Například v vlhkém prostředí předsínky holubníku. Léky v práškové formě musí být uloženy v suchém a tmavém prostředí. V uzavřeném balení. Pak zůstanou dlouho účinné. Když vytvoří hrudky, moc v nich účinné látky, nebo vitamínů nezůstane. Často slyším, jak si chovatelé stěžují, že holubi neberou minerální v prášku. Je to ale omyl. Když postaví misku s mineráliemi ve vlhkém počasí do holubníku, tak je skutečně nutné ji denně vyměňovat. Když to neudělají, holubi vlhký prášek neberou. Je pak určitě lepší dávat jen malé dávky, nebo ještě lépe, postavit malou misku na vyhřívanou podložku. Také balení minerálií musí být samozřejmě skladováno v suchu.

A léky a vitamíny v tekutém stavu? Pokud jsou v lahvičce vidět něco jako obláčky, můžete to vyhodit. Nepochopitelné také je, že mnozí zapomínají tekuté přípravky je často třeba roztřepat. Všechno v tekuté podobě je dobré před upotřebením roztřepat. Zcela jistě také očkovací látky před očkování holubů. Jeden můj kolega ze spolku provádí právě ozdravnou kůru. Bylo chladno, tak dal léky na krmivo

... Může to tak být.

Jak jsem zjistil, byla to kůra proti trichomonádám. Dělal to tak, jak všude četl, před odchovem, když holubi sedí na vajíčkách. Před velmi dlouhou dobou jsem to dělal také tak, ale teď už několik let ne. Teď jsem připraven nasadit léky, když slyším pípat holoubata, pokud pohubnou (nebo krmící holubi), trus zapáchá, nebo vidím u holoubat či starých holubů nitky v krku. „Ano, ale preventivní kůrou se nic nepokazí“, slyším často. Špatně: dá se pokazit mnoho. Například vytvořit rezistentní kmeny patogenů.

Čím méně se kůra provádí, tím silnější je její účinek, když je provedení kůry skutečně nutné. To musí být každému jasné.

Znovu špatně

Náš léčitel dal do půlky kbelíku krmivo, dal na něj nějaký druh oleje pro holuby a řádně vše promíchal, pak k tomu přidal prášek (Ronidazol) a zase vše dobře promíchal. Nevěřící jsem na to koukal. Ten dobrý muž to myslel dobře, ale provedl nevhodnými prostředky.

Kůra na krmivo? No dobře. Ale pak toho krmiva nemůže být víc jak kilo, protože pak se lék rovnoměrně nerozmíchá. Lepší než kbelík je použít nějakou mělčí misku, nebo něco podobného, kde se krmivo lépe rozprostře a lék může dobře rozdělit. To je to, co při použití kbelíku pro větší množství krmiva nemůžete docílit.

Druhá chyba, kterou udělal je, že použil olej. To, že mu to zvěrolékař poradil, vypovídá také něco o neznalostech toho člověka. Olej nelepí a výsledkem pak je, že lék není na krmivu, ale je nalepen na stěně kbelíku a na dóze na krmivo. Po ukončení kůry se pak ještě několik dní pozvolna uvolňuje do krmiva. Lepší metoda pro získání rezistence asi není. V chovech prasat dělali také tyto chyby. Zdůrazňuji „dělali“.

Lépe

Zředěná multivitaminová šťáva pro děti nebo cukrová voda jsou mnohem lepší lepidla. K častému používání léčiv ještě toto: Když jsem se před časem ptal Dr. Lemahieu co si myslí o čajích, řekl mi: „Podle mě by měli chovatelé dávat čaj každý den. Čím déle dávají holubům čaj, tím méně dávají do vody léky“.

Také nerozumné

Jsou to často ti stejní, kteří si každou zimu stěžují, že mají pořád smůlu. Jde ale o to, čemu říkají smůla. To je pak hned pech a těžkosti, když dají dva chovné páry do oddělení. Dominantní holub s charakterem pak nenechá toho druhého v klidu. Například ho vždy napadne při páření. Z nějakého důvodu holubi takto reagují, když vidí při akci druhé. Jeden pár v oddělení je v pořádku, Tři a více také, dva je špatně.

Rozbitá vajíčka

Jsou to věčné stížnosti na rozbitá vajíčka při rvačkách holubů. A vždycky se pak stane, že jsou to z těch nejlepších. Můžeme se pak ptát, proč se to musí vždycky takhle stát. Samozřejmě, že to může být pech, ale často tomu lze předejít.

Když dám holuby do páru, odstraním z holubníků všechny volné sedačky. Tak si holubi rychleji obsadí budníky a zapárují se. Jakmile snesou vajíčka, vrátím všechny sedačky zpět do holubníku. Má to svůj důvod. Jde o to, že všechna zvířata si nerada znečistí svůj hnízdní prostor a holubi nejsou výjimkou. Někdy trochu kolem hnízdní misky, ale velmi zřídka. Většinou mají hnízdo čisté. Po vystřídání s partnerem pak trus vykálí raději jinde, nejrady na podlahu, a protože jej na hnízdě museli zdržovat, jsou to pak skutečné lívance. Pak ale hledá místo k sezení a jestliže nejsou v holubníku sedačky, je jen budník. Pokud jsou v holubníku sedačky, nedojde k tomu, že se při hledání budníku splete a vyletí do špatného.

Světlo

Přisvětlovat dlouho chovným holubům je další chyba, která je velmi častá. Zvláště tehdy, když jsou holoubata odstavena později. Holoubata by neměla být dlouho přisvětlována. Později při zatemňování se nebudou vyvíjet přirozeně.

Krátce: Mnohé z toho co nás v životě špatného potká (a také v holubaření) není dílem nešťastné náhody, ale následkem našeho selhání.

Die Brieftaube 8/2015

Překlad Ing. Jaroslav Novotný

Diskuse o Celostátním mistrovství

Vážení čtenáři, dovoluji, abych se trochu zapojil do diskuse na téma regulérnosti současného modelu Celostátního mistrovství. V podstatě mě k tomu vyzval článek Ing. Standy Matušky v 4. čísle časopisu „Letu zdar“, který tak trochu vyzněl jakoby vedení svazu bránilo sválení nových, spravedlivějších propozic. Současné propozice jsou pak dle autora „*absolutně nespravedlivé a hlavně nesportovní*“. Abych pravdu řekl, nezdá se mi taky možné, že by nulová reakce čtenářů a chovatelů obecně na dřívější kritický článek o CM v „Letu zdar“ byla zapříčiněna tím, že by „*Chovatelskou veřejnost Generální mistrovství absolutně nezajímalo*“.

Nechci vás v tomto článku přesvědčovat, že současné propozice Celostátního mistrovství jsou úplně v pořádku, spravedlivé pro všechny a nic jiného, lepšího se nedá vymyslet. Závody holubů jsou ovlivněny tolika vnějšími vlivy, že úplně rovné podmínky pro všechny účastníky závodů a soutěží nedokáže nastavit nikdo a modelů přiměřeně spravedlivých soutěží se jistě pár vymyslet dá. Jen chci, aby zde zazněla všechna pro i proti obou diskutovaných modelů. Jak modelu současného, tak modelu vychvalovaného ve zmiňovaném článku.

Na začátek je nutno říct, že současně platné propozice CM byly reakcí na dlouhodobé stížnosti na nevyhovující propozice dřívější, ze kterých však v podstatě vychází návrh zasláný panem Truhlářem a podporovaný článkem Ing. Matušky. Tyto propozice asi vyhovovaly v době před rokem 1989 a krátce potom, kdy rozložení jednotlivých OS bylo neměnné, počty chovatelů stabilní a vysoké, počty závodících členů v OS neklesaly pod 100. Slabiny se ukázaly v okamžiku, kdy díky uvolněné, demokratické náladě mezi chovateli začaly vznikat OS nové, rapidně klesat členská základna a zvyšovat se rozdíly mezi OS velkými a OS malými.

Nevýhody propozic platných do roku 2010:

1. Formulace v propozicích „*Výsledky ze třídy otevřené v konkurenci nejnižších platných výsledků vydávaných v rámci OS*“ vedla jednoznačně k tomu, že začalo docházet k drobení velkých OS na malé. Trochu úspěšní chovatelé se obklopili skupinou neúspěšných a s vidinou skvělých výsledků v malé konkurenci vymysleli důvody pro vytvoření samostatného OS. Díky poklesu členské základny by se dalo přepokládat, že OS se budou slučovat a jejich počet se bude zmenšovat. Opak byl pravdou. **Vyčleněním z velkých OS vznikly Bílé Karpaty, Brno-venkov, Domažlicko, Horácko, Náchod, Perut', Sever, Valaško.** Ke vzniku nových OS vedly mnohdy i jiné důvody než propozice CM, ale jejich vliv na tuto situaci byl obecně velký.
2. Došlo tak jednoznačně k situaci, kdy soupeřili chovatelé v nerovných podmínkách, nesouměřitelných konkurencích v OS. Na stejné misce vah byl chovatel z velké OS (150 – 200 závodících) bez pásem a také chovatel z výsledky ze ZO kde splnili 25 chovatelů v závodě. V celostátním mistrovství se v elitní desítce začali objevovat chovatelé, kterým při jejich nesporné kvalitě, pomohla k ještě výraznějšímu úspěchu slabá konkurence malé OS nebo dokonce ZO. Vážnost Celostátního mistrovství tím rozhodně utrpěla.

Výhody propozic platných do roku 2010:

1. Za výhodu lze jednoznačně považovat jen stejný počet deklarováných závodů v jednotlivých kategoriích, i když s 9 závody se vzdáleností cca 350 km mohl chovatel pokrýt mistrovství krátkých i středních tratí. To, jestli se sčítaly body, nebo koeficienty bylo celkem asi jedno.

U propozic Celostátního mistrovství platných od roku 2011 bylo hlavním cílem odstranit výše zmíněné nevýhody starého modelu. Oprostit propozice od struktury OS tak, aby už nebyly motivací pro tvorbu nových, malých OS. To se podařilo naprosto jednoznačně. Jako každý systém, ale mají i nové propozice svoje slabiny.

Nevýhody propozic platných pro rok 2015:

1. Hlavní nevýhodou je opravdu nestejný počet závodů v jednotlivých OS, kterých se může chovatel zúčastnit, i když rozdíly nejsou moc velké. Počet závodů v Čechách letos kolísá od 16 (Domažlice) ke 23 (Pardubice, Praha, Polabí). Většina má ale 20 závodů. Na Moravě jde skutečně jen o minimální rozdíl od 19 do 21 závodů. Také je nestejná struktura závodů v závodních plánech OS. Určité rozdíly v plánech OS jsou v počtu tratí nad 500 km a nad 700 km.
2. Také stav holubů u jednotlivých chovatelů, a tedy nestejně počty nasazované na závody, se dají považovat za určitou nerovnost. To ale bude nesouměřitelné u všech typů propozic, protože i v případě mistrovských sérií je chovatel s větším počtem holubů na holubníku ve výhodě díky větší možnosti výběru. Znovu zavedení „evidencí“, které by tento problém řešilo, by s velkou pravděpodobností neprošlo. Dnes už je to anachronismus.

Výhody propozic platných pro rok 2015:

1. Jednoduchost propozic, srozumitelnost výpočtu.
2. Odstranily hlavní nevýhody předešlého modelu. Tříštění velkých OS a velký vliv konkurence v OS na výsledek v CM. Použití olympijských koeficientů naopak upřednostňuje holuby a chovatele úspěšné ve velké konkurenci.
3. Jednotlivých mistrovství Krátkých tratí, Středních tratí nebo Dlouhých tratí se může s úspěchem zúčastnit i chovatel s malým stavem holubů. Vždyť specialistovi na krátké tratě stačí pro úspěch v Celostátním mistrovství KT tři špičkoví holubi. Stejně je to i v mistrovství středních nebo dlouhých tratí, vždy bodují jen tři nejlepší holubi v dané kategorii. Pouze v Generálním mistrovství už se může prosadit jen chovatel s širší základnou dobrých holubů, úspěšně závodící na všech tratích, ale to určitě není na škodu soutěže. Ve starém modelu sice byla mistrovská série 10/7, ale chovatel s velkým stavem mohl na každý závod těch deset mistrů vybrat třeba z 80 vdovců a pokaždé jiných podle formy.

Myslím, že podporu propozic navrhovaných Ing. Matuškou lze opravdu čekat jen u chovatelů s velkým stavem závodníků, kteří soupeří v malé konkurenci.

V komentáři jsem ještě nezmiňoval návrh na změnu Celostátního mistrovství pro roční holuby a holoubata. V podstatě pro ně platí vše co se dalo říct o propozicích pro staré holuby. Jen dvě poznámky na konec.

U mistrovství holubat nechápu smysl podmínky, 5 předem určených závodů v závodních plánech OS. V mistrovstvích OS totiž má převážná většina OS (24) jen 5 závodů, dalších 8 OS má jen 4 mistrovské závody a jedna jen 3. Pouze jedna OS má 6 závodů do mistrovství a mohla by tak opravdu vybírat, který závod pro CM označí.

Navržené propozice pro Celostátní mistrovství ročních mají podle mě hlavní nedostatek v nepřehlednosti jak pro chovatele, tak hlavně pro výpočtáře. Mistrovská série 10/7 rozprostřená po celém nasazovacím listu chovatele by velmi ztížila práci výpočtáře a eliminace chyby, když výpočtář označí ročáka na 32 místě kontrolního listu jako desátého do série, a přitom jednoho předchozího přehlédne, je velmi nepravděpodobná.

Nechci tímto článkem uzavřít diskusi s tím, že současný model Celostátního mistrovství je ten pravý a neměnný. Určitě někdo časem přijde s něčím novým a možná lepším. Propozicemi, které se lépe přizpůsobí vývoji našich závodů a potřebám členské základny. Návrh nových propozic prezentovaný Alešem Truhlářem a podporovaný článkem Ing. Matušky v „Letu zdar“ změnou k lepšímu není.

Ing. Jaroslav Novotný

Péče o holuby během přepravy musí být vždy na prvním místě

Vyhlášení soutěže časopisu „Poštovní holub“

Prezidium Českomoravského svazu chovatelů poštovních holubů a redakční rada časopisu IZ Poštovní holub vyhlašují soutěž o

Eso časopisu „Poštovní holub“ 2015

Propozice soutěže

- Právo účasti mají všichni chovatelé organizovaní v ČMS CHPH s chovatelským zařízením na území ČR.
- Jedná se o jednorocní soutěž dvouletých a starších jednotlivců bez rozdílu pohlaví.
- Do soutěže mohou být vybrány závody uskutečněné v době od 1.5. do 2.8. 2015
- Do soutěže se započítávají - 2 závody od 200 do 400 km na holubník chovatele
2 závody nad 600 km na holubník chovatele
- Vítězí holub s nejvyšším součtem koeficientů Eso, při shodnosti rozhoduje vyšší součet km se započtených tratí ve třídě otevřené, v konkurenci nejnižších platných výsledků vydávaných v OS.
- Přihlášky do soutěže s uvedením potřebných údajů o použitých závodech je nutno zaslat **do 10.10.2015 na adresu:**
- Ing. Jaroslav Novotný, El. Krásnohorské 39, 618 00 Brno. Nebo e-mailem na adresu: jaroslav.novotny@ukzuz.cz
- Pořadí soutěže bude zveřejněno na webové stránce CHPH a v časopise Poštovní holub.
- **1. – 10. v pořadí budou předány poháry při ocenění celostátních soutěží při CV.**

Příklad sumarizace potřebných údajů

Chovatel:

OS:

Holub:

Datum	Závod	km	konkurence OS	umístění	Koef. Ke
08.6.15	Pomezí I.	349,22	2.322	12.	99,526
22.6.15	Mayen	664,13	1455	8.	99,519
13.7.15	Pomezí II.	349,22	2456	3.	99,919
27.7.15	Eschweiler	735,12	1126	6.	99,556
Součet		2097,69			398,520

Redakce IZ Poštovní holub

Síla náhod

Mnohokrát mohou mít malé události velké následky. Může se to stát v negativním smyslu (říká se „být ve špatném čase na špatném místě“), ale mnohokrát můžeme být malým věcem za mnohé velmi vděční. Někde vajíčko se rozbije, nebo naopak nerozbije, nebo se nějaký holub zraní, nebo ne. To může být rozdíl mezi nehynoucí slávou a zapomněním.

Ad Schaerlaeckens

„Paulien“

Vezměme si třeba „Paulien“ u Alberta Derwy. Bez přehánění se jedná o nejlepší holubi tohoto století. Nedosažitelná na závodech a možná ještě lepší pak v chovu. Albert může děkovat za tuto holubici zapomnětlivosti jednoho sportovního kamaráda. K tomu je třeba vědět, že Albert v roce 2006 odchovat Paulu Hulsovi nějaké holoubátko. Protože si však Paul vychovaná holoubata nevyzvedl, nechal si je dobrák Albert pro sebe. Jedno z nich byla „Paulien“ Pojmenovaná po Paulu Hulsovi. Jméno „Paul“ by se k holubičce moc nehodilo.

„Gebroken Vleugel“

Jeden z nejlepších holubů Nizozemska v tomto století je pak „Geeloger“ u Koena Minderhonda. Jen v roce 2013 vyhrál:

1. cenu proti 3.007 holubům (NPO) z La Souterraine
1. cenu proti 2.227 holubům (NPO) z Châteauroux
1. cenu proti 6.340 holubům (prov.) z Pithiviers
3. cenu proti 3.824 holubům (prov.) z Gien
6. cenu proti 6.625 holubům (prov.) z Morlincourt

Není to neuvěřitelné? No a tento lítající zázrak odchoval Koen z jedné z dcer „Paulien“. Tedy také „Geeloger“ vděčí za svůj život zapomnětlivému Paulovi. Ale to ještě není všechno. Tento „Geeloger“ měl také samozřejmě svého otce. Koen mu říkal „Gebroken Vleugel“ (Zlomené křídlo), a také on má svůj příběh. Všechno to začalo před nějakými roky, kdy dravci na Koenovy holuby

útočili velmi často. Ti se při útoku dravce vyděsili „k smrti“ a jeden z nich si to v naprosté panice namířil proti holubníku, což mělo za následek zlomené křídlo. Koenovi nezůstala jiná možnost, než ho posadit do chovného oddělení, kde se stal otcem „Geelogera“. Zatímco jiní holubi během útoků dravců život ztrácí, „Geeloger“ jim za život vděčí.

„Kannibaal“

Zatím co se holubi jako „Paulien“ a „Geeloger“ mohou řadit k těm nejlepším v tomto století, je „Kannibaal“ od Dirka Van Dyck ještě na zcela jiné úrovni. Nadpozemské! Především díky své

naprosto neuvěřitelné chovné hodnotě až do bůhvíkolikáté generace. Měl už někdo někdy holuba s tolika národními vítězi a národními esy mezi odchovy? „Kanniball“ je známý všude, na každém konci světa, kde se závodí s poštovními holuby. Také on ale může děkovat za svůj život osudu. Nejprve je třeba vědět, že Dirk měl ve své době jednoho plavého holuba, který fantasticky závodil z Quiévrain. Dokud se jednoho ne zrovna pěkného dne neztratil. Dirk z toho byl dlouho smutný. Každý kdo kdy ztratil špičkové Eso, ví jak to bolí. No a budník, ve kterém byl tento plavý holub zůstal volný. Vybojoval si jej jiný holub, který zcela mimochodem převzal také holubičku po Plavém. To pak byli rodiče „Kannibaala“!

„De Knook“

Nejlepší holub, kterého měl Jos de Klak v pozdější fázi své holubářské kariéry, byl jeho „613“. Otcem byl holub z roku 1987 jménem „De Knook“, to znamená něco jako strašně vypadající. Měl jsem tohoto holuba několikrát v ruce a skutečně, nic dobrého jsem na něm neviděl. Tak to viděli ale i mnozí jiní. „De Knook“ patřil k letním holoubatům určeným na prodej, ale nikdo ho nechtěl. Vždy, když zákazníci přišli odnést si připravené holoubata, pokorně ho prosili, aby si tohoto holoubka brát nemuseli. Takže proto zůstal u Jose. Přesto se stal ikonou jako byli „Geeloger“, „Raketman“ a „Oude Witoger“ od bratří Janssenů, ale nic nestál.

Také tady pak zasáhl osud. No jo, osud. V zimě dostal dravec jednoho z jeho holubů, a tak měl De Klak problém: jednu holubici navíc, nebo mu jeden holub scházel. Rozhodl se nevyřadit žádnou holubici, ale s pomocí boží zařadit toho škaradého. Byl to otec „613“. Pár pak zůstal ještě několik let spolu, ale žádného tak dobrého už neodchoval.

„Geerinckx“

Jeden ze základních chovných holubů na holubnicích Geerinckx byl od Jefa Keirsmaeckera. Koupěný? No, ne tak docela.

To bylo tak. V roce 1990 uspořádal Keirsmaecker dražbu, na které byl také přítomen Luc Geerinckx. Po dražbě zůstala hrstka holubů neprodána. Holubi, které nikdo nechtěl a kteří mohli být rozdáni jako zpropitné. Ale sám přítom viděl, že to nemá žádnou cenu. Odnést je jako drůbež

k řezníkovi se mu taky nezdálo správné. Vzal tedy některé domů a začal z nich odchovávat jednoho super holuba za druhým.

049 nebo 050?

Stalo se to v roce 2000, když ode mě chtěl Bas Verkerk, jako mnozí jiní, nějaké holoubata. Ještě to vidím stále před sebou, jak se Bas nemohl rozhodnout mezi dvěma bratry „049“ a „050“. Byli naprosto stejní, jako vejce vejci podobní. Vybral si pak „049“ (později jej pojmenoval „Alessandro“), otce svého velmi známého holuba „Sprint“ (1. cena NPO Châteauroux při příšerném počasí proti 6.664 holubům a 2.cena Peronne proti 20.806 holubů). Přímou ze „Sprinta“ pak dál pocházelo mnoho dalších Es, mezi jinými „Bolt“ u Heremanse, holub který stál 310.000 Eur.

295 a 296

Já sám jsem měl své „145 Ace Four“ a „144“, bratra a sestru, kteří se v roce 1996 stali 1. a 2. Eso středního Brabantska proti konkurenci tehdy přibližně 11.500 holubů. Henk Simonsz napsal o odchovech z těchto holubů pěkných pár článků. Otec těchto holubů „Ace Four“ a company byl holub „295“ z roku 1995 a zde znovu hrála náhoda velkou roli. V tom roce koupil Herman Van Helmond z Vorselaar jeden můj poukaz na holoubě. Měl jsem tehdy k dispozici jeden velmi dobrý pár („Mattens“ a „Sissi“) a z něj jsem měl zrovna dvě holoubata čtyři týdny stará. Tedy všechno tak, jak to má být. Herman si obě prohlédl a neviděl v nich žádný rozdíl, tak mi řekl „dej mi jedno z nich“. Dal jsem dle mého mínění to pěknější 296. Tehdy jsem opravdu netušil, že holoubě, které jsem si ponechal, bude otec „Ace Four“ a dalších. Jen v Belgii z něj pochází: „Anita“ od Vanlinta (1. National a olympionik), 1. národní vítěz z Argenton u B. Oeckela, „Den Ad“ u M. Wouterse (1. National As KBDB a olympionik), „Fleur“ u Jaspers-Vanderwegen a další.

„296“ se pak vrátil do Nizozemska a stal se otcem vítěze NPO.

Chovný pár

Je to skutečně tak, že malá rozhodnutí mohou mít velké následky. Ostatně: skládání chovných párů? O tom mi nikdo nemusí nic vyprávět. Nikdo to neví! Chovný pár nedělá super holuby, ale super holubi dělají chovný pár!

Die Brieftaube 15/2015

Překlad Ing. Jaroslav Novotný

Jablko nepadá daleko

Lucie Snovická – Mistr závodů holoubat OS Jižní Morava

Většině z nás se zdá, že přísloví „**Jablko nepadá daleko od stromu**“ už nám holubářům nepřináší to, co by mělo. Dostatek mladého dorostu do našich řídnoucích řad. Bohužel to tak skutečně je a málokdo z nás se může pochlubit tím, že má v synovi zdatného pomocníka a nástupce. Takoví, kterým se to povede, by měli dostávat v každém závodě mistrovského holuba v procentech navíc. Nebo by se měly jejich body dosažené v mistrovství násobit koeficientem 1,2. To by byla motivace k výchování následovníků! Někomu se to ale podaří i bez těchto pobídek a někdy je to opravdu radost pohledět.

3. V Mistrovství České republiky mezi mladými chovateli do 25 let je jedenáctiletá dívka z jižní Moravy.

Když jsem se rozhodoval o kterém chovateli napsat článek, kdo by mohl být inspirací pro čtenáře časopisu svými výkony, nebo svými metodami, napadlo mě, že by bylo dobré napsat něco o nějakém opravdu mladém chovateli. Volba vítěze Celostátního mistrovství mladých chovatelů do 25 let už pak byla úplně logická. Jenom jsem doufal, že nejde jen o „papírového chovatele“ bez skutečného zapojení do chovu pošťáků a závodů. U Lucky byl naštěstí opak pravdou a podíl na práci s holuby opravdový. Lucka je nejmladší dcerou úspěšného chovatele Vítězslava Snovického z OS Jižní Morava, jehož šíře chovatelského zájmu a zápal by mnohým z nás rychle přerostly přes hlavu. Takže Lucka má mimo různé zájmové kroužky i denní zapojení do péče o chovné voliéry, odchovaná holoubata a někdy i hromadu okrasného ptactva, ve kterém se já moc nevyznám. Takže můžeme začít pěkně popořádku a ptát se Lucky i jejího otce jak to u Snovických chodí.

Jak se stalo, že jsi porazila otce v mistrovství OS?

Lucka - První dolety holubů ze závodu jsme „zažila“ už v kočárku. Když šla mamka v neděli do kostela a taťka mě „hlídal“ tak, že postavil kočár před holubník a sám běhal kolem doletujících holubů. Já jsem doplňovala vzniklý chaos svým řvaním. Tak se to u nás vypráví. První vlastní holuby jsem měla ale až v roce 2011. To jsem dostala na starost volné ročáky na sedačkách. První holoubata na závodech jsem měla v roce 2012 a skončila jsem 44. v OS. V dalším roce to bylo 6. místo a loni pak to první. To jsem měla na starosti všechna holoubata a do závodů jsme si je s taťkou rozdělili tak, že já jsem měla všechna holoubata z chovných holubů od pana Hlavici. Asi

byla ta nová holoubata rychlejší, než ta tatškova z jeho starých holubů. A nejlepší byla moje „4451“, ta byla nakonec 4. nejlepší holoubě v republice.

Minulý rok jsi tedy měla na starosti jen holoubata, jak jste je připravovali?

Lucka - Jenom holoubata to nebyla, ještě pomáhám u chovných holubů v boxech. Tam jsou hlavně ti holubi od pana Hlavici a jejich holoubata jsem měla ve svém týmu. Tatška tam má 12 chovných pár v samostatných boxech a dalších 10 má v oddělení nahoře. Mimo tyto samostatné boxy má ještě 18 pár venku ve voliére, takže na krmení a čištění je toho dost. Ale úplně sama se o ně nestarám. Je to tak, že s holoubaty a chovnými holuby se snažím tatškovi pomáhat, o ostatní se stará sám. Odstaveny jsme měli dva týmy holoubat po šedesáti. Jeden tým z odchovu holubů od pana Hlavici z linií Koopman, Rauw Sablon a janssenských holubů linie 019 a od kamarádů z Nizozemska.

Otec - druhý tým byla holoubata ze starších janssen linií, holubi od Václava Urbánka a linie Klinkhamer. Hodně bylo i holoubat odchovaných z holubů od Ladislava Ivana, který mi moc pomohl, byl jako můj holubářský tatínek. Oba týmy byly ve společném holubníku a přípravu měly stejnou. Celou přípravu na závody, krmení, přeléčení, nácviky jsem s Rostou Hlavickou hodně probírali, hodně nám pomohl. Měli jsme v plánu i nucený trénink kolem holubníku, protože u starých vdovců tomu dost věříme, že to má opravdu velký význam. Nakonec to vůbec nebylo nutné, na prolet šla holoubata ráno i večer a někdy jsme je ani za dvě hodiny nebyli schopni stáhnout. Samostatných nácviků bylo dost, od 5 km přes 10, 16, pak po dálnici postupně až na 67 km z Velké Bíteše. Celkem asi dvanáctkrát. Holouběcí nemoc se nám podařilo zachytit (Belgamco) a pak tak jednou za dva až tři týdny jsme je přeléčili. Často se nám u holoubat objeví rýma. Když je to pár jedinců, tak je dám bokem a individuálně dostanou tablety Doxybene, když je to víc tak je přeléčíme všechny Doxygalem. Používáme i trojkombinaci Amoxicilin, Sutricol a Metrozol. Holoubata ale loni byla ve skvělé formě. Samozřejmě jsou do závodní sezóny dvakrát vakcinovaná Pharmavac Columbi 2.

Jak krmíte holoubat v závodech?

Lucka – je to dost podobné jako u tátových starých vdovců, až na to, že nemají kupované směsi. Po závodě mají tak dva dny dietku, pak zase dva dny plnou směs i s hrachem a v podstatě naplno. Od čtvrtka už bez hrachu, ale neomezujeme je.

Otec - krmení je obecně pro mnoho holubářů problém, i pro mě. Kdekdo něco poradí, a většinou vždy něco jiného a člověk si musí v zmatku něco vybrat. Důležité to bezesporu je.

Jak potom po závodech třídíte tak úspěšná holoubata?

Otec - no letos to bylo trochu jinak jako dřív. V závodech starých holubů závodíme jenom v vdovci a už dlouho mě kamarádi přesvědčovali k zapojení i holubic. Lucce letěly nejlíp právě holubičky z linie Rauw Sablon, tak jsem z nich udělal samostatný tým 10 párů na skoro přirozenou metodu, bez odchovávání holoubat. Uvidíme jak jim to později půjde na dlouhých tratích, tato linie by na to měla mít. Celkem jich nechávám po sezóně asi 60. Vyřadím nějaké vdovce, nahradím ztráty. Dost přitom dám na výkon holouběte, ale i linii a širší rodinu. Letos to bylo ale o těch 20 do přirozené víc. Pozdní holoubata už pár let neodchovávám, vždy je první a druhou líheň z voliér, když se některé páře nedaří, tak má smůlu a znovu až za rok. Pozdní holoubata mají jen tu „výhodu“, že je člověk celou zimu krmí a pak se první ztratí. Voliéry páruji pravidelně na vánoční svátky a mám tak dost času odchovat dost vyspělých holoubat. Je to takový předvánoční relax, hezky si je připravím, v boxech je individuální osvětlení, takže jim 12 hodin svítím. Od závodníků neodchovávám vůbec.

Když máte tak brzo holoubata, dalo by se s nimi taky závodit jako s vdovci.

Tak to ne, na to nemám prostory a taky bych si snad musel vzít dovolenou, ale určitě by to šlo. Hodně z nich se už v závodech chová jak staří holubi. Mimo to rozdělení ale mají péči v závodech podobnou. Dostávají přípravky z Hustopečí Aquamid, Elektrolyt, Energit, Karnivit. Kvasnice na česnekový olej. Pokud dostávají nějaké léky do vody, přidávám jim tam hroznový cukr, aby jim nevadila třeba nepříjemná příchut'.

Tak dobře, trochu mimo téma reportáže, jak jste začal s holuby vy?

Holuby měl už otec a taky jeho bratr. Ten ale zahynul při tom vlakovém neštěstí v Šakvicích, když mu bylo 15 let. Vykládá se v naší rodině, že jeho holuby pak rozdali, ale při pohřbu pak 14 jeho červených holubů sedělo na okapu, jako by se přišli rozloučit. Když otec viděl, že se o holuby zajímám, tak mi v mylném domnění, že mi jen udělá radost, udělal holubníček pro deset holubů. Před pár lety mi říkal, že to byla jeho největší chyba v životě, protože jako velký vinař ztratil pomocníka. Ve všední den kolem holubů, kolikrát jsem pak slyšel „ty nemáš co na práci?“

Jak tedy vedete svoje vdovce?

S vdovci závodím metodou suchého vdovství. Páruji je po 1. březnu, holuby nechám po snášce sedět 7-10 dnů na vejcích, potom vejce odstraním a odnesu holubice. Holuby zase rozdělím a znovu zapáruji tak, aby to vyšlo s odstavením holubic po prvním nácviku. Párkrát je taky vyvezu,

aby si na systém zvykli. Ukazování před závodem jsem už asi loni zrušil. Vašek Urbánek do mě pořád hučel, že je to tak lepší. Zkusil jsem to a funguje to výborně, stačí otočit misku a vdovce v klidu sbírám. Dělán to tak prvních šest až osm závodů. Když jsem jim je ukazoval pře závodem, nachytat 72 vdov, přenést je, je to hrozně pracné a časově náročné. Po závodě je mají samozřejmě nachystané. To už jsem v pět ráno na holubníku, všechno v klidu vyčistím, nachystám holubice, ráno je na holubníku krásně. Holubice držím v sezóně v samostatných celách. Každá má svoji, všechno přesně popsané, abych mohl třeba i kontrolovat trus. Sice je pracnější krmení, ale výsledky jsou lepší. Po přeletu ze závodu dostanou holubi dietní směs pokapanou česnekovým olejem, posypanou pivními kvasnicemi a do vody elektrolyt. V týdnu dávám do vody přípravky od firmy AQUAMID. Režim na holubníku v závodní sezóně je velmi jednoduchý. Ráno v 6:00 vypustím vdovce, nachystám krmení a vodu, otevřu vlety a jdu do práce. Holubi můžou po proletu do holubníku ne však z něho ven. Večer už je to ten nucený prolet. Po hodině otevřu vlety a svolám je ke krmení. S čistěním u vdovců i holoubat to není nějak náročné, všechno je na roštech, i budníky, takže v závodech to dvakrát týdně stačí.

Mnozí chovatelé mají problémy s ektoparazity, jak to řešíte u vás?

Problémy skutečně nemám, obecně se mi tu nic závažného nevyskytuje. Dával jsem do vakcíny Pharmavacu ještě Ivomec. Na ten problém „holá prsa“ mi poradil Standa Matuška Gavamectin. Aplikace je stejná, do vakcíny a účinnost se mi zdá lepší.

Dosáhl jste už docela pěkných úspěchů, kterých si nejvíc ceníte?

Nejcennější úspěchy jsou asi vždy ty čerstvé nezaprášené. Takže určitě je to Lucčino prvenství v CM do 25 let 2014, včetně té bramborové medaile mezi nejlepšími holoubaty v České republice. Největších úspěchů v rámci České republiky jsem ale dosáhl v roce 2010, kdy holoubci vybojovali 7. místo v Generálním mistrovství ČR, 5. místo v CM krátkých tratí, 4. místo v CM ročních holubů a hlavně **1. místo v CM dlouhých tratí**. Dlouhé tratě mě vždycky zajímaly nejvíc a

proto jsem se jim chtěl věnovat. Proto jsem v roce 1996 přivezl 12 vajec od pana Křivy z Jarošova. Odchoval jsem z nich 9 holoubat kmene Espt x Delbar x Gorin. V roce 1997 jsem přivezl další dlouhotraťové holuby od pana Pavlase s Kunovic kmene Espt x Gorin x Fábry x Rosens. Potomci těchto holubů se vcelku dobře na DT osvědčili. Asi v roce 2003 jsem se seznámil s panem Ladislavem Ivanem, který byl velmi úspěšným chovatelem a to především na DT. Od "Ladika" jsem dostal dvě chovné páry a jejich odchovy se mi velmi dobře osvědčily. Pan Ladislav

Ivan už bohužel není mezi námi, rád bych jen připomněl, že to byl nejen úspěšný chovatel, ale především vynikající člověk. Moc rád jsem ho navštěvoval a debatoval s ním o holubech. V roce 2006 jsem dostal od pana Grandiče z Hlohovce jeho vynikajícího závodníka na DT, holuba "196". Dodnes nevím o jakou rasu se jednalo, ale při páření na holuby pana Křivy jsem odchoval výborné závodníky. Nejlepší chovný holub ale byl od Mirka Ivany „1954“ linie Van Loon.

O získání 1. místa v CM DT ČR se zasloužili především holubi "3315" - Grandič "196" x Křiva "1055", dále holubi "3339 a 3340" od L. Ivana a holoubek "2001" Křiva x Pavlas.

Holub 14-0178-4501 - Kašuba x Team Hlavica, De Rauw Sablon "Lucky 848" x Koopman "Aladin"

Holub 14-0178-4564 - Team Hlavica, De Rauw Sablon "Lucky 848" x Koopman "Aladin"

Co se týče přípravy a krmení před dlouhou tratí, tak s toho nedělám žádnou vědu. Dva dny před nasazením přidávám do krmiva větší množství kukuřice a do vody energit a elektrolyt. Před nasazením na závod ukazuji holubům holubice a většinou je spolu nechám delší dobu, podle toho jak mám čas. Od mého úspěchu už uplynulo několik let a mě připadá, že DT tratě jsou o něco rychlejší, proto se snažím sehnat nové holuby, kteří budou schopni těm rychlejším konkurovat. Jestli se mi to podaří vše ukáže čas. Dlouhé tratě to je moje priorita. Teď když se Oostende letí jako poslední závod to se mi moc líbí. Tak jsme dokonce v OS prosadili, že se to poletí 10/7, prostě jsme se tak říkajíc „vyštengrovali“.

Jak po závodech, začíná příprava na další sezónu?

Po závodech nechám vdovcům odchovat jedno holoubě, protože na začátku nic neodchovávali. Potom je na zimu rozdělím. Důkladná přepečovací směs je základ přípravy na další rok. Na období po závodech se dost těším, hrozně mě baví různé úpravy na holubníku, předělání budníků, zhotovení nových boxů pro chovné páry a podobně, to si všechno raději dělám sám. Nezmínil jsem se ale ještě o jednom významném pomocníkovi v přípravě našich holubů na závody. Je to náš soused. Před nějakými roky se do sousedního domu přistěhoval a jeho zájem a naše přátelské vztahy nakonec znamenaly zrušený plot mezi domy a časem se stal významným členem týmu. Při mém pracovním vytížení mi ušetří spoustu času, když vím, že holuby vypustí na prolet, ohlídá dolet z tréninku a podobně.

Lucie a Vítězslav Snovický

Díky moc za pěkné povídání a Lucce přejeme ať ji radost z poštovních holubů a jejich úspěchů ještě dlouho vydrží.

Ing. Jaroslav Novotný

Informace z jednání FCI

Jednání komisí a řídicího výboru FCI se uskutečnilo ve dnech 18. až 20.3.2015 a v následujících řádcích se vás pokusíme seznámit s přijatými závěry. Zasedání se tentokrát mimořádně nezúčastnil president FCI pan José Tereso a jednání tak řídil viceprezident Van Bockstaele z Belgie.

Pokladník FCI pan Jean-Pierre Nell ze Švýcarska podal obširnou informaci o financích FCI, ke které se pak rozvinula diskuse zejména k nezaplaceným příspěvkům. V prodlení jsou svazy Litvy, Švédska, Velké Británie, Bosny a Hercegoviny, Mexika, Albánie a Filipín. Padly různé návrhy na vyloučení neplatičů, ale absence relevantních ustanovení ve Statutu FCI tomu brání. S konstatováním, že zástupci těchto zemí nehlasovali na kongresu v Budapešti, byl zápis z jednání kongresu řídicím výborem schválen.

Proběhlo zhodnocení 34. Olympiády v Budapešti, při kterém bylo podle očekávání vše hodnoceno kladně a vyzdvihnuta výborná organizace. President Maďarského svazu pan Bárdoš předal pak FCI částku 5.000 Eur. Belgický president pan Van Bockstaele dále informoval o přípravách olympiády v Bruselu 2017. Místo pro výstavu je samém centru Bruselu v blízkosti centrálního nádraží, několik kroků od Grand Palas.

Komise Sport navrhla řídicímu výboru několik opatření, která pak byla v průběhu jednání přijata. Bude zřízena podkomise pro rodové kroužky se zástupců Německa, Belgie a Nizozemska a dalších. Členské země byly vyzvány, aby navrhly své zástupce do této komise. Kroužky pro rok 2016 budou v barvě modré. Přesná specifikace barvy by měla být zaslána všem zemím a výrobcům. Na Olympiádě v Bruselu 2017 pak bude umožněna účast holubům s kroužky odpovídajícími standardu FCI. Osobně si dost dobře nedovedu představit, že to bude skutečně vyžadováno. Pořadatelská země příští olympiády Belgie, měla zcela určitě ještě v roce 2012 kroužky nevyhovující standardu, bez hliníkového vnitřního kroužku. Nemohla by tak vystavovat holuby, kteří závodili jako čtyřletí. No, necháme se překvapit.

Další překvapivé rozhodnutí bylo přijato na návrh německého svazu. Spodní i horní hranice vzdálenostních limitů olympijských kategorií Sport je možno posunout o 5%. V praxi to asi bude vypadat tak, že například do olympijské kategorie B budou platit závody se vzdáleností na holubník chovatele od 285 km do 630 km. Smysl tohoto opatření mi uniká, ale asi uniká i členům výboru a nechtěli se v tom moc šfourat.

Na závěr tohoto krátkého výtahu nejdůležitějších bodů z jednání komisí FCI bych chtěl poděkovat panu Romanu Vonáškoví za aktivní účast na všech třech dnech zasedání a předání podkladů. Jednání jsem se totiž poprvé za dobu mého mandátu nemohl pro zdravotní problémy zúčastnit.

Ing. Jaroslav Novotný

OREBSKÝ POHÁR

26. ročník výstavy standardních poštovních holubů konaný 7. 2. 2015 v Třebechovicích pod Orebem

V sobotu 07.02. 2015 se v Třebechovicích pod Orebem, v chovatelském areálu Bobkárna konal už 26. ročník výstavy standardních poštovních holubů. Nikde jinde České republice není taková tradice a dalo by se říci, že je u nás bašta standardu. Kvalitní organizační zabezpečení sehraného týmu místní ZO je zárukou perfektního průběhu celé akce v takové míře, že se celá výstava stihne v jediném dni a tím sníží maximální jak náklady vystavovatelů, tak jejich drahocenný čas. I když byly dvě výstavy standardů v regionu dříve, než Orebský pohár, nakonec byly plné klece i počet návštěvníků důkazem, že původní obavy byly zbytečné a akce byla minimálně na úrovni předchozích ročníků.

V letošním 26. ročníku triumfoval už po druhé v historii mladý chovatel místní ZO, přítel Petr Janků, který mimo vítězné kolekce získal poháry i za nejlepšího holuba se splněným limitem a nejlepší holoubě – holubici. Toto vítězství bylo dalším výrazným úspěchem tohoto chovatele, který taktéž zvítězil v kategorii mladých na celostátní výstavě v Lysé nad Labem a tím postoupily čtyři jeho kusy na letošní olympiádu do Budapešti, kde získaly stříbrnou a bronzovou medaili. Toto je nejen výrazný úspěch chovatele, ale i celé ZO, která vyslala na poslední olympiádu pět holubů, což bylo po účasti tří kusů na olympiádě v Nitře nejvíce v celé historii organizace.

Pořadí 26. ročníku Orebského poháru 2015

Kolekce:

1. Janků Petr	91,18
2. Mareček Karel	93,03
3. Lovas Josef	92,83

Jednotlivci holoubata:

1. H Mareček	93,42
2. HE Janků	93,33

Jednotlivci Splněný limit:

1. H Janků	93,33
2. HE Lovas	93,16

Jednotlivci chovní:

1. H Mareček	93,42
2. HE Mareček	93,33

Kategorie rozhodčích

1. Sadil	93,92
2. Janeček	93,75
3. Janeček	93,71

Kategorie příchozích:

1. Kraj Ladislav	93,87
2. Janyš František	93,83
3. Kraj Ladislav	93,66
4. Sadil Stanislav	93,58
5. Mareček Karel	93,54

Za ZO Třebechovice pod Orebem
Jiří Šafranko

Poštovní holubáři v Táboře oslavili 90 let vzniku spolku

Táborští chovatelé poštovních holubů letos 5. dubna oslavili významné 90. výročí založení Základní organizace poštovních holubů Tábor. U této příležitosti ocenil 14. března 2015 předseda organizace Miroslav Cibulka dlouholeté členy, kteří chovatelství poštovních holubů věnovali většinu svého života.

Chov poštovních holubů na Tábořsku má tedy již dlouholetou tradici. U zrodu organizace stálo 10 chovatelů, jejichž počet se léty fungování rozrostl až na současných 51 členů. Scházeli se v klubovně u vlakového nádraží, kterou si pořídili za vlastní prostředky. Zde se pravidelně setkávají i dnes a řeší organizační záležitosti či si předávají chovatelské zkušenosti. Poštovní holubi byli v minulosti využíváni k přenosu zpráv, v dnešní době jsou to hlavně závodníci, kteří létají i přes tisíc kilometrů. Závodní jsou pořádány od dubna do září a holubi jsou vypouštěni například z Německa nebo Belgie.

Táborští chovatelé se svému koníčku věnují i několik desítek let, avšak jak sami říkají, chybí jim mladí nováčci, kteří by pokračovali v tradici. Důvodem může být ne tak velká atraktivita jako u jiných sportů, protože jak už bylo řečeno, chovatelství poštovních holubů je dnes hlavně o závodech. Dalším důvodem mohou být také nároky na prostory, které chov vyžaduje, a také cena holuba která se řádově pohybuje od několika stovek korun, ale může se vyšplhat i na několik tisíc až desetitisíc u šampionů.

Miroslav Cibulka

Ing. Václav Kasal, jako host oslavy

Oceněný chovatel Miloslav Hastrman, ocenění předává předseda ZO M. Cibulka a Ing. Bastlová

Malšice 2015 - tradiční setkání chovatelů poštovních holubů.

Stalo se již pravidlem, že začátkem roku, převážně v únoru, po velkých holubářských událostech jako jsou CV a mezinárodní soutěže, se pořádá ojedinělá akce pro české chovatele a to v jihočeském městečku Malšice. Chovatelé na Moravě mají mnohem více příležitostí k setkání na obdobně pořádaných akcích. Malšice s necelými dvěma tisíci obyvatel leží 8 km od Tábora na silnici spojující Tábor a Bechyni. První historická zmínka o Malšicích je již z roku 1279. Dominantou Malšic je barokní kostel z roku 1743, postavený na základech kostela z roku 1379.

Malšice jsou však pro chovatele poštovních holubů známy nejen z těchto setkání, ale již v minulosti se zapsali do historie našeho poštovního holubářství. Místní firma Hema Malšice od konce dvacátých létech 20. stol. byla dodavatelem rodových kroužků pro poštovní holuby a to až do roku 1993. Vzpomínám na rok 1992, kdy jsem spolu s ing. Františkem Šebestou a Jarkou Škopkovou na jednání v Malšicích naposled objednávali hliníkové kroužky ročník 1993 pro naše holuby. Od roku 1994 začala éra barevných plastových kroužků. Jak pravil jeden můj kamarád: „A už jsme světoví“. Mimo rodové kroužky dodávala tato firma ještě kovové závodní kroužky, které byla později nahrazeny gumovými.

Autor článku v objetí s pořadatelem akce Ladislavem Potůčkem

Zpět k samotnému setkání, které navázalo na předešlé, převážně úspěšné ročníky. Zakladatelem těchto setkání byl známý chovatel Jiří Timofij z Želče, kde se uskutečnily první ročníky, následně byla tato setkání přesunuta do Malšic. Po smrti Jiřího Timofije organizaci setkání zajišťoval Karel Prokopec. V posledních létech je hlavním organizátorem Ladislav Potůček z Přeštic. Organizačně velmi dobře zvládl vzrůstající požadavky chovatelů a setkání jsou na vysoké úrovni po všech stránkách. Návštěvnost byla někdy ovlivněna počasím, ale i tak byla vždy dosti velká, srovnatelná s návštěvností Zemských výstavy. Letošní setkání patřilo k těm nejlepším. Vzhledem k velmi příznivému počasí přijelo mnoho chovatelů nejen z Čech, ale i z Moravy. Pro chovatele byly zajištěny prodejní stánky se širokým sortimentem zboží a tak mohly být uspokojeny požadavky většiny zájemců. Do Malšic přijela i firma z Polska, která v kamionu dovezla mimo jiné i různé druhy krmení. Vzhledem k menšímu zájmu organizátor v posledních létech upustil od pořádání odborných přednášek. Důvodem byl převážně malý zájem chovatelů, kteří se přijeli

hlavně pobavit a vzájemně mezi sebou diskutovat. Myslím si, že je to škoda, ale většina chovatelů chtěla opak.

Jelikož jsem se „přípletl“ k mnohým debatám, někdy i bouřlivým, o některých se zmíním.

Mistrovské soutěže pořádané v rámci svazu. Soutěží je tolik, že mnoho chovatelů o ně nemá zájem. Jejich regulérnost je neobjektivní. Některé soutěžní kategorie se v jednotlivých OS vybírají z různého počtu závodů. Závodní plány OS jsou rozdílné, OS s větším počtem závodů jsou ve výhodě, mohou vybírat ze všech. Poukazovalo se na to, že v minulosti bylo pouze jedno mistrovství s omezeným počtem závodů pro všechny chovatele a tím byla zajištěna i větší regulérnost. Obdobou je v současnosti navrhované Inter mistrovství.

Současné finanční náklady spojené s chovem poštovních holubů jsou pro chovatele vysoké. Věk členské základny se stále zvyšuje a počty chovatelů se naopak stále snižují. Mnoho chovatelů je důchodového věku a jejich finanční příjmy jsou relativně nízké. Proto někteří chovatelé omezují počty chovaných holubů, omezují účast na závodech a v krajním případě ukončují svojí chovatelskou činnost. Dochází k zdvojování chovů a tím je také částečně zvýšena členská základna, např. manžel, manželka, syn, atd. Situace s ohledem na tyto skutečnosti je dle mnohých chovatelů špatná. Finance jsou jedním z rozhodujících faktorů chovu poštovních holubů. Bylo v tomto směru poukazováno na to, že někteří chovatelé, dobře finančně zajištěni, si mohou dovolit hostovat v sousedních OS. Jsou známy případy, kdy chovatelé dojížděli s holuby do okolo 60 km vzdáleného nasazovacího střediska.

Velmi diskutované a rozdílné názory byly na téma výstav poštovních holubů bez limitu. Holubi tohoto výstavního typu jsou v rozporu se standardem současných výkonných holubů a při současném trendu pořádání závodů a složení závodního pole holubů, nelze předpokládat, že si tento typ standardu splní výstavní podmínky. Chovatele těchto holubů však nelze bojkotovat. Jejich chovatelským a šlechtitelským cílem je vysoce standardní holub, u kterého není rozhodujícím kritériem výkon, ale prvořadý je vzhled a celková estetika. Tato část chovatelů je právoplatnou součástí našeho svazu a tak se na ně musí pohlížet. Objektivně zvážit, bez emocí, jejich začlenění a účast na celostátních akcích. Někdo chová holuby pro výkon a někdo pro krásu.

Na chvíli jsem si přisedl k mým dlouholetým kamarádům z Domažlicka. Zavzpomínali jsme na sedmdesátá léta, kdy jsem ze několikrát v Kdyni zúčastnil chovatelských setkání. Bylo zde v té době mnohem více chovatelů, než v současné době. Diskuze se též stočila na současnou situaci v jejich regionu. Většina chovatelů jsou členy našeho svazu, ale neúčastní se svazem pořádaných soutěží. Ptal jsem se jich, zda jim tento současný stav nevadí. Odpověď byla částečně překvapující. Nevadí. Závody a jejich vyhodnocování si provádí samostatně. Skladba závodního plánu je podřízena přání většiny chovatelů, bez ohledu na svazové soutěže. Dle jejich zájmu si zajišťují případnou kooperaci ze závodů nad 600 km. Ve svazových soutěžích má většina chovatelů minimální možnost získat přední umístění, proto je lepší zajistit takovou soutěž, která vyhovuje většině z nich. Zajímavý názor i když si osobně myslím, že je škoda, když část (cca 30) našich členů se dobrovolně vyřazuje ze svazových soutěží. Obdobná situace je u chovatelů v Karlovarském kraji, kde část z nich závodní činnost provozuje u sousedů v Německu. Zbytek závodí v samostatné oblasti, která má minimální počet členů. S nostalgií vzpomínám na léta kdy jsem byl jedním z necelých dvou stovek chovatelů OVS Karlovy Vary.

Samostatnou skupinou názorů chovatelů, které se též dosti obšírně probírali na tomto setkání, byly svazové výstavy. Byl by z to samostatný článek, ale ve stručnosti uvedu souhrn několika připomínek. Důkladné zhodnocení je však na straně samotných pořadatelů.

Zemská výstava ČSCHPH se konal opět ve Vodňanech, byla na již tradiční dobré úrovni. Organizačně velmi dobře zvládnutá, kvalitní holuby, to nejlepší co v jednotlivých oblastech je. Chovatelé mohli na místě porovnat jejich úroveň. Snad jediným záporným jevem výstavy byla její nízká návštěvnost. Počasí bylo velmi dobré a i tak přijelo oproti minulým výstavám chovatelů méně. Na setkání v Malšicích bylo návštěvníků přinejmenším stejně.

Celostátní výstava se konala v netradičním termínu v Lysé nad Labem. Názory na její úroveň byly různé, kladné i záporné. Těch názorů záporných však bylo oproti minulosti více. Co chovatelé kritizovali. Již tradičně špatné reakce přicházeli ze stran moravských chovatelů, ale

kritické připomínky byli i od chovatelů z Čech. Velmi špatné hodnocení bylo z přejímky holubů od jednotlivých oblastí pořadateli, zdoluhavé, chaotické. Velkou chybou dle mnohých návštěvníků byly nevyplněné výstavní štítky standardních holubů. Též prostor pro posezení a pobavení chovatelů nebyl nejlepší. Dostatečné občerstvení si bylo možno zajistit v prostorách samotného výstaviště kde se konaly souběžně vánoční trhy. Dle hodnocení chovatelů lze tuto výstavu zařadit pouze mezi průměrné. Toto negativní hodnocení však neznamená, že výstavy by bylo nejlépe pořádat na Moravě. Dle nejen mého názoru je toto myšlení špatné. Je bezpodmínečně nutné vzhledem k propagaci mezi chovatelskou veřejností pořádat výstavy jak v Čechách, tak i na Moravě. Výstavy v Čechách navštěvují i chovatelé, kteří na výstavy na Moravu nejezdí a naopak. I zde finance hrají nepřehlédnutelnou roli.

Zajímavých připomínek a názorů k současnému chovatelství bylo mnohem více, ale o tom možná později. Velmi dobrý na tomto setkání je způsob rezervace části míst v sále pro chovatele jednotlivých oblastí. Občerstvení k všeobecné spokojenosti bylo zajištěno na velmi kvalitní úrovni. Tradiční byla i tombola a prodej holubů.

Na závěr je třeba poděkovat pořadatelům ze kvalitní uspořádání této akce.

Ing. Václav Kasal

Holubí pošta

Holub je považován za jednoho z nejstarších živočišných druhů, které si člověk ochočil. Během tisíciletí vzájemného soužití se naskytlo mnoho příležitostí, kvůli kterým se stal pro lidi nepostradatelným partnerem. A právě vzájemný vztah člověka a holuba je základním mottem celé výstavy. Ve své hlavní části přibližuje fenomén holubí pošty, její počátky ve starověku až po využívání ptáků při moderních válečných operacích či jako zprostředkovatelů různých druhů dopravních spojení. Neopomene však představit ani prostředí, ve kterém různé druhy holubů vyrůstají, přičemž se podrobněji věnuje i zvláštním schopnostem, díky nimž nabývá pro člověka takového významu. Výstava tak tohoto opeřence ukazuje nejen jako doručovatele zpráv či „fotošpióna“, ale i jako součást náboženských systémů nebo symbol mírového hnutí. V neposlední řadě návštěvníky seznámí i s využitím holubů, holubic a holubat v různých projevech umělecké tvorby. Holubice se totiž nestala pouze motivem jednoho z nejznámějších Picassových obrazů, ale inspirovala i hudební skladatele, literáty, filmaře a samostatnou kapitolou je i využití holubí symboliky při tvorbě poštovních známek.

Výstavu lze navštívit od 24. června do 22. listopadu 2015
v **Poštovním muzeu** (Nové mlýny 2, Praha 1)

Otevřeno je denně mimo pondělí od 9 do 17 hodin
(pauza mezi 12-13 hodinou)

Více o výstavě na www.postovnimuzeum.cz

Zveme vás na 3. ročník mezinárodního závodu LONDÝN 1. srpna 2015

Košování bude možné u pana Josefa Vacka v Pelhřimově u Chebu ve čtvrtek 30. července 2015. Holubi budou poté převezeni cca 30 km do Německa. Košování u nás i v Německu se můžete osobně zúčastnit.

Všechny ročníky jsme úspěšně absolvovali a jsme s tímto profi závodem velmi spokojeni.

Ceny: 1 holub/6 Euro, výsledky/5 Euro

Bližší informace Vám rád podá pan Josef Vacek na tel. 00420 603 572 631.

OZNÁMENÍ

Dne 26.5.2015 oslavil kulaté jubileum 60 ti let náš úspěšný chovatel a kamarád,

pan **Karel Klemens**

Vše nejlepší, hlavně pevné zdraví a životní optimismus spolu chovatelskými úspěchy do dalších let s poděkování za podporu chovatelství na Opavsku

přeji členové OS CHPH Opava

Dne 9.5.2015 oslavil své 75 narozeniny dlouholetý chovatel poštovních holubů,

pan **Vítězslav Dvořák**

ze Syrovic. Hodně zdraví a životní pohody přeje rodina a holubáři ze ZO Vojkovice

Honorování zveřejněných článků

Částka 100,- Kč za zveřejněnou stranu textu bude autorovi předána formou poukázky na odběr holubářských potřeb u vybraného prodejce. Při zaslání objednaného zboží poštou, je poštovné také hrazeno z prostředků Svazu.

Rozhodnutí prezidia svazu o odměňování publikovaných příspěvků se nevztahuje na členy redakční rady časopisu.

Příspěvky zasílejte na adresu: Ing. J. Novotný, El. Krásnohorské 39, 618 00 Brno
e-mail: jaroslav.novotny@ukzuz.cz

Českomoravský svaz chovatelů poštovních holubů, Vančurova 54, 615 00 Brno, IČ 26660041

časopis je vydáván čtvrtletně, Ev.č.: MK ČR E 15196

Redakční rada: Ing. Novotný Jaroslav, Polívka Antonín, Jan Filipi

datum vydání 15.6.2015

Tisk: GILL s.r.o., Bzenecká 14, 636 00 Brno

Počet výtisků: 1.800

Zveřejněno také na oficiální www stránce ČMS CHPH www.postovniholub.cz
